

som jeg sikkert har paapeget, saaledes affattet, at den maa laves om. For de to første Positioners Vedkommende anslaar Sukkerindustriens Redegørelse Tabet til $1\frac{3}{4}$ Million Kr. om Aaret. Her overfor staar egentlig ikke nogen Beregning fra anden Side. Tværtimod erkende de, der have udarbejdet Forslagene, at de ingen Beregning have kunnet opstille, idet de endog opgive at udregne, hvad Staten vil kunne tjene eller tabe ved Reformen, med den Motivering, at „det vil være saa meget urimeligere at præcisere dette, som det ikke lader sig forudse, hvorledes de ny Afgiftssatser ville paavirke Produktionens Fordeling mellem de lavere og højere beskattede Sukker“. Ja, det er nu rigtignok det, man efterhaanden har kunnet, og med et meget beklageligt Resultat. Men man kan i øvrigt ikke lade Sukkerindustriens Beregning uanset, fordi det er den eneste foreliggende, og den stemmer for øvrigt nogenlunde med Beregninger, som jeg selv har ladet anstille. Efter denne Beregning bliver Tabet større, end Industrien og Roedyrkingen kunne bære; men lad os ogsaa prøve at regne med et noget mindre Tal. Det siges for øvrigt, at der vil indvindes nogen Fordel ved de Nedsættelser, Toldlovsforslaget i øvrigt bringer paa Kul, Olie, Maskiner og lignende Ting. Jeg vil dog oplyse, at dette bliver af ganske underordnet Betydning. Den samlede Gevinst vil ikke overstige 50—60,000 Kr., og her overfor staar f. Eks. et Tab paa Grund af Afskaffelsen af Tolden paa Melassefoder, som for Sukkerfabrikkerne kan anslaaes op til 90,000 Kr., saa hvis man stiller Gevinsten paa Toldnedsættelsen paa Kul osv. op mod Tabet paa Melassen og lader det gaa lige op, er det ikke til Fordel for Fabrikkerne. Men lad os regne med, at de anslaaede Tab paa de 2 første Positioner, $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., paa forskellig Vis kunne reduceres til $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og lad os saa et Øjeblik se paa, hvad det betyder.

Der er her et Forhold, som man i høj Grad maa tage med i Betragtning, og det er Roedyrkernes hele Stilling. Andelsfabrikken i Nykøbing vil, naar den staar alene, aldeles ikke kunne bære det Slag, som dette Forslag retter imod dens Hovedproduktion, og de Roedyrkere, som ere forbundne med „De danske Sukkerfabrikker“, have baseret deres hele Drift paa en længere Kontrakt med disse, en Kontrakt, hvis Varighed endnu kan ansættes til gennemsnitlig henimod 12 Aar. Efter denne Kontrakt faa Roedyrkerne kun en bestemt

Grundpris for deres Roer, nemlig 65 Øre pr. Centner Roer, naar Verdensnoteringen paa London-Børsen er 10 Sh., og Grundprisen varierer, eftersom denne Notering varierer. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at, skulde den udregnes efter sidste Uges Notering, vilde Grundprisen kun være godt 59 Øre pr. Centner. Men eftersom Forholdene have udviklet sig, er Sukkerroedriften bleven dyrere. Arbejdsforholdene og mange andre Ting have medført stigende Udgifter, og man kan overhovedet ikke dyrke Roer, hvis de ikke kunne udbringes til mere end 65 Øre pr. Centner. Men Roedyrkerne faa derfor ogsaa en Efterbetaling for de leverede Roer, som nu bestaar i, at de til Fordeling modtage 50 pCt. af Sukkerfabrikernes Overskud. Roedyrkerne ere herved interesserede i den hele Drift, i den industrielle Bearbejdelse og i det færdige Produkts Afsætning paa Markedet. Det vil kunne give dem en Fordel under gode Konjunkturer, men denne Efterbetaling, de saaledes faa, maa dog normalt set hverken regnes som yderligere Nettogevinst for dem eller betragtes som et egentligt Overskud for Fabrikkerne, i hvis Overskud den formelt staar opført. Den maa ganske simpelt regnes som Efterbetaling for det leverede Raaprodukt, som ikke nær er fuldt betalt med en Grundpris af f. Eks. de 65 Øre. Naar det derfor hævdes, at Sukkerfabrikkerne give 3—4 Mill. Kr. i Overskud, er det kun i uegentlig Grad Tilfældet. Det er særligt det store Udbytte, disse Fabrikker gav i Aaret 1904—05, som vakte Opmærksomhed, men dette var et ganske exceptionelt Aar. En fejlslaet Roehøst i Udlandet bragte Sukkerpriserne til at stige fra 8 à 9 til 16 sh., og Fabrikkerne havde da gjort nogle meget heldige Indkøb af udenlandsk Sukker, som de, da Priserne steg, fik realiseret paa Udlandets Marked til forhøjet Pris. De høstede derved en meget stor Avance, som skyldes en Købmandshandel og aldeles ikke har noget at gøre med den indenlandske Produktion. Lader man imidlertid dette Aar ude af Betragtning og tager de 5 foregaaende Aar, viser det sig, at der i disse er solgt 526 Mill. Pd. Sukker, og Bruttofortjenesten har været ca. $11\frac{3}{4}$ Mill. Kr. i de 5 Aar. Men herfra gaar mange Ting, og tillige er der heri medregnet, hvad Roedyrkerne have faaet udbetalte som Efterbetaling for de leverede Roer, og det udgør i disse Aar, da Efterbetalingen kun udgjorde 25 pCt. af Overskuddet, 2,320,000 Kr. Det endelige Overskud reduceres herved meget stærkt. Jeg har ikke fremdrå-